

مثنوی

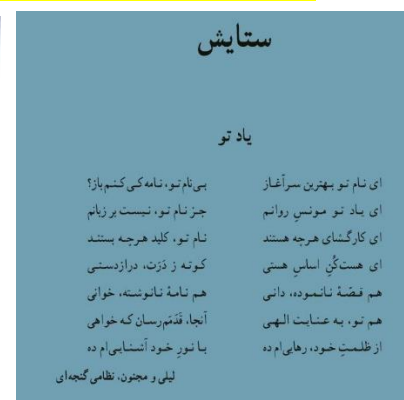
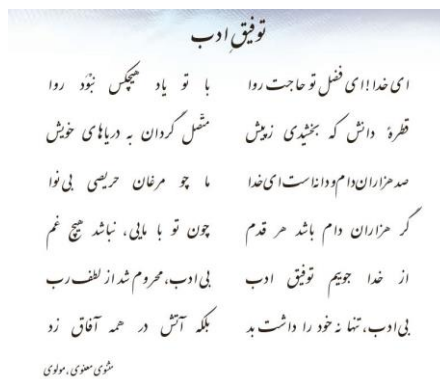
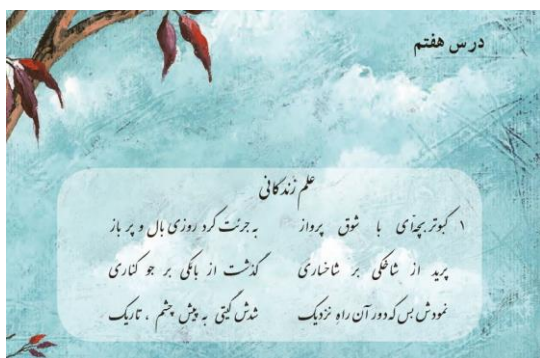
شعری است که هر بیت آن دو قافیه مستقل و جداگانه از بیت بعدی دارد. در واقع در

قالب مثنوی، هر بیت قافیه جداگانه ای دارد. قالب مثنوی بهترین قالب برای بیان مطالب و داستان های

طولانی است. مهم ترین کتاب هایی که در قالب مثنوی سروده شده است: **شاهنامه فردوسی**، **مثنوی**

معنوی، **بوستان سعدی** و **آثار نظامی**

شعرهای کتاب فارسی هفتم در قالب مثنوی

چهارپاره

یکی از قالب های شعر فارسی است که از دو بیتی های به هم پیوسته تشکیل

می شود. هر کدام از این دو بیتی ها قافیه جداگانه ای دارند که معمولاً در

پایان مصراع های زوج (دوم و چهارم) قرار می گیرد.

شعرهای کتاب فارسی هفتم در قالب چهارپاره

درس اول

درس چهارم

زنگ آفرینش

با بهاری که می رسد از راه

روشن و گرم و زندگی پرداز آسمان، مثل یک بتم شد
هر چه سرا و هر چه دل سردی پر زو آهسته از فکر کم شد

با نسیمی که زندگی در اوست باز بهشتم جوانای و اشد
بر درختی، شکوفای خندید در کتلی، بهار، مناشد

صبح یک روز نو بهاری بود روزی از روزهای اول سال
بهجت در کلاس بچکل سبز جمع بودند دور هم، خوش حال

بهجت گرم گفت و گو بودند باز هم در کلاس، غوغا بود
هر یکی برگ کوچکی در دست باز انگار، زنگ انا بود